

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระจายอำนาจเป็นแนวคิดที่รัฐบาลใช้ระบบการบริหารราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคได้มอบอำนาจ หรือแบ่งความรับผิดชอบให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการ บริการสาธารณะ บางเรื่องในแต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการปัญหาของตนเอง โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่เรียกกันทั่วไปตามอักษรย่อว่า อบต. ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างรากฐานขององค์กรชุมชน ให้เข้มแข็ง รวมทั้งพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดความคล่องตัว สนับสนุนให้ท้องถิ่นใช้ทรัพยากร อย่างคุ้มค่าเหมาะสม ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อย่างรวดเร็วตรงเป้าหมาย อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชนมากขึ้น ดังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (2540 หน้า 74) กำหนด เกี่ยวกับการกระจายอำนาจไว้ในหมวดที่ 5 แนวนโยบายแห่งรัฐว่า

มาตรา 78 กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจใน กิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียม กันทั้งประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

แม้ว่ารัฐบาลกระจายความรับผิดชอบ และอำนาจการบริหารงานให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 การบริหารงานขององค์กรยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เท่าที่ควร ดังเช่น สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2541 หน้า 124) ได้ทำวิจัย เรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล : ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขจากการ ศึกษาครั้งนี้พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้น ไม่ค่อยสนองความต้องการของชุมชนเท่าที่ควร การจัดทำโครงการพัฒนาตำบล โดยเฉพาะแต่ละหมู่บ้าน สมาชิก อบต. ไม่ค่อยมี ส่วนร่วมมักเป็นอำนาจของผู้บริหาร อบต. และพนักงาน อบต. เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคของการบริหาร และพัฒนาองค์การบริหาร

ส่วนตำบล คือ การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมต่าง ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลมีสภาพเสมือนหน่วยงานของรัฐที่ห่างเหินจากประชาชน ซึ่งประชาชนในอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูงมาก ไม่รู้จักสภา อบต., สมาชิก อบต., คณะกรรมการบริหาร และพนักงาน อบต. ทำหน้าที่อะไร นอกจากนั้นแล้ว ยังมีปัญหาความขัดแย้งในด้านผลประโยชน์ ปัญหาคอรัปชั่น ปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อกลุ่ม พรรคพวกตนเอง เป็นอย่างมาก

ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ อุดุลย์ อภินันท์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่นในคู่มือการสร้าง อบต. ให้ประสบผลสำเร็จไปรุ่งใส สง่างามเกี่ยวกับ อบต. ในอุดมคติ (2543 หน้า 5) ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ก่อตั้งขึ้นมา มีปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ การทุจริตคอรัปชั่น การทำแต่กิจกรรมโครงสร้างพื้นฐาน (ถนนขุดลอกคูคลอง) ไม่มีกิจกรรมที่แก้ปัญหาชุมชนได้โดยตรง ขาดการสร้างสรรค์ อบต. ไม่เข้าใจและวิธีการบริหารจัดการที่ดี ขาดการอบรมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น อำเภอ จังหวัด และองค์กรต่าง ๆ หากจะมีการอบรมอยู่บ้าง ก็จะเป็นเรื่องราวทางวิชาการ ยากที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะเข้าใจได้โดยง่าย

นอกจากนี้ สุทธนู ศรีไสย์ และคณะ (2545 : หน้า 124) ได้ศึกษาและวิจัยความโปร่งใสในองค์การบริหารส่วนตำบลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารองค์กรไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานที่ดี ขาดการตรวจสอบที่ดีจากสมาชิก และจากประชาชน การบริหารงานในองค์กรเป็นเผด็จการ ผู้บริหารคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล จะเห็นดั่งามและสอดคล้องกับประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นกลุ่มพรรคพวกเดียวกัน ควรที่รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาส่วนใหญ่ และสิ่งที่เหมาะสมถูกต้อง การใช้อำนาจรั้งหลวงของแต่ละโครงการยังมีอยู่มาก ขาดการตรวจสอบที่ดีจากสมาชิกและประชาชน

การที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองโดยเฉพาะปัญหาคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นปัญหา ระดับชาตินั้น ประเวศ วะสี และสุเมธ ตันติเวชกุล (2547 หน้า 7) มีความเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับข้อสรุปของการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง กระบวนการนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมได้ อย่างไรเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2547 ว่า

“การที่จะให้สังคมหลุดพ้นจากปัญหาคอร์รัปชัน ต้องแก้ที่องค์กรของรัฐตั้งแต่ ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และประชาชนโดยรวม ต้องให้มีส่วนร่วมในนโยบาย ใช้หลัก บริหารจัดการที่ดีเป็นประชาธิปไตย และควรนำเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ ในการบริหารองค์กรให้เกิดประสิทธิผล”

รัฐบาลในยุคปัจจุบันตระหนักถึงปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งทำให้การบริหารไม่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ชาวต่างประเทศไม่ค่อยมาลงทุน รวมทั้งองค์กรเพื่อความโปร่งใส นานาชาติ ได้ประเมินผลในปี พ.ศ. 2547 ผลสรุปประเทศไทยยังมีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมาก ได้คะแนนในระดับ 3.6 คะแนน จากจำนวนเต็ม 10 คะแนน ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านอย่าง ประเทศมาเลเซียได้ 5 คะแนน ประเทศสิงคโปร์ได้ 9 คะแนน ดังนั้น ฯพณฯ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีจึงประกาศเป็นนโยบายระดับชาติ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันให้ลดน้อยลงให้จงได้ เพื่อสนองกระแสพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2547 ที่จะให้พลสกนิกรของพระองค์ขจัดปัญหา ฉ้อราษฎร์บังหลวงทุก ๆ องค์กร และเป็นการกตัญญูกตเวทิตาสำนึกในพระบุญญาบารมีปกเกล้าฯ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ มหาราช ที่มีพระปณิธานที่มุ่งมั่น ให้พลสกนิกรมีคุณธรรมที่ดีดังกระแสพระราชดำรัสในคุณธรรมที่ว่า (2543 หน้า 7) “การรู้จักละวาง ความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง”

เมื่อรัฐบาลกระจายอำนาจ ความรับผิดชอบให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมากขึ้น การบริหารงาน บางองค์กรยังไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นรัฐบาลในสมัยของ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี จึงมีมติของคณะรัฐมนตรีเห็นชอบกับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งเรียกว่า การบริหารจัดการที่ดี-หรือธรรมาภิบาล ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Good Governance โดย เสนอให้เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อแก้ไขปัญหการบริหารองค์กรท้องถิ่นที่ไม่มีประสิทธิภาพ ดังที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ปาฐกถาพิเศษเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 20 พฤษภาคม 2542 ตอนหนึ่งว่า (2542 หน้า 3)

โดยที่หัวข้อบังเอิญว่าสอดคล้องกับมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ก่อน คือ ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2542 ที่ผ่านมานี้ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบ เรื่องการบริหารจัดการที่ดี หรือที่เราได้ยืมการใช้ภาษาอังกฤษ Good Governance เรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุณรัฐมนตรีเสนอเข้าไปเพื่อเป็นวาระแห่งชาติ โดยหน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดแผนงาน โครงการเพื่อปฏิบัติงานในความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการที่ดี โดยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ประสานงาน และติดตามประเมินผล โดยให้รายงานผลการดำเนินงานในรอบปีต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานต่อรัฐสภาต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เสนอแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีเพื่อให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้เป็นวาระแห่งชาติ เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2542 โดยมีสาระที่สำคัญของการบริหารจัดการที่ดี สรุปได้ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎ กฏ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นธรรม ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎข้อบังคับเหล่านั้น
 2. หลักคุณธรรม ได้แก่ ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต
 3. หลักความโปร่งใส ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติ สามารถเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีกระบวนการในสังคมตรวจสอบได้
 4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และมีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทำงาน
 5. หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเองได้รับ และปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย สำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อสังคม และแก้ไขปัญหาให้สัมฤทธิ์ผล
 6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้มีการประหยัด ใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า รักษาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
- การวิจัยการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการบริหารจัดการที่ดี ในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดอุดรธานี โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จะเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และเศรษฐกิจฐานรากอย่างแท้จริง เพราะสามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการที่ดี ที่เป็นกรอบการวิจัยประสมประสานภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ ให้ชุมชนเกิดความเข้าใจนำไปใช้ในการบริหารองค์การอย่างได้ผล รวมทั้งจะเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน

อาทิ โครงการกองทุนหมู่บ้าน กองทุนตำบล โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการธนาคารประชาชน เป็นต้น

การคัดเลือกจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นจังหวัดนำร่อง หรือเป็นต้นแบบของการสร้างรูปแบบของการบริหารจัดการที่ดีในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เพราะจังหวัดอุตรดิตถ์มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการที่ดีเป็นอย่างยิ่ง เช่น

หลักนิติธรรม คือ การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและใช้อย่างเสมอภาค เช่น เรื่องพระยาพิศาลศิริ (ทัพ) แม้จะลาออกจากราชการในรัชกาลที่ 5 แต่เมื่อพวกเขาช่วยกกองทัพมาตีเมืองอุตรดิตถ์ ก็ขึ้นอาสาไปสู้ด้วยยึดมั่นในกฎระเบียบข้อบังคับของการรับใช้ชาติในฐานะความเป็นคนไทย เยี่ยงชายชาติทหารปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด

หลักคุณธรรม คือ การซื่อสัตย์ จริ่งใจ ชยัน อดทน ดังเช่น เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่องพระยาพิชัย (ดาบหัก) ซึ่งมีความซื่อสัตย์ จริ่งใจ มีระเบียบวินัย และมีคุณธรรมประจำใจ

หลักความโปร่งใส คือ การให้ข้อมูลอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา ตรวจสอบได้ตั้งเรื่องตำนานเมืองลับแล จะไม่พูดโกหก ตรงไปตรงมา เมื่อพูดผิดต้องรับผิดชอบออกจากเมืองลับแลตามกฎเกณฑ์ของหมู่บ้าน

หลักความร่วมมือร่วมใจ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และร่วมกันทำงาน ดังเช่น ประเพณีอัฐมีบูชา ซึ่งเป็นแนวคิดของชาวบ้านตำบลทุ่งยั้ง อำเภอลับแล ร่วมกันทำ ร่วมกันคิด ในการถวายพระบรมศพสัมมาสัมพุทธเจ้า การทำพิธีดังกล่าวมีแห่งเดียวในประเทศไทย

หลักความรับผิดชอบ คือ การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนได้รับ และปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย ดังเช่น ประวัตินิพนธ์พระศรีพนมมาศที่น้อมรับกระแสพระราชดำรัสจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ รัชกาลที่ 5 ให้หาดอกตองกอย่างของประเทศจีนมาถักร้อยเป็นไม้กวาดได้ ซึ่งพระศรีพนมมาศได้รับผิดชอบหาดอกตองกย และทำไม้กวาดขายเป็นเศรษฐกิจของประเทศสืบจนทุกวันนี้

หลักความคุ้มค่า คือ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีให้คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ดังเช่น เรื่องประเพณีการเทศน์มหาชาติที่อำเภอทองแสนขัน และอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยนัยจะกล่าวถึงการมอบช้างปัจจัยนาเคนทร์ช้างคู่บ้านคูเมืองให้แก่ชาวเมืองกลิงคราษฎร์ที่เป็นเมืองข้างเคียง จนพระเวสสันดรต้องถูกขับไล่ออกจากเมืองตามนัยแล้วช้างบ้านดาลให้เกิดฝนตกต้องตามฤดูกาล ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ให้แก่บ้านเมืองเมื่อเมืองอื่น ตำบลอื่น ๆ เกิดร้อนหรือเกิดความแห้งแล้ง การมอบช้าง ซึ่งเป็นสหายชาติของ

พระเวสสันดร จึงต้องรู้จักการให้หยิบยืม รู้จักการให้ รู้จักการเสียสละ บ้านเมืองอื่นมีความสุข บ้านของเราก็ย่อมจะเกิดสุขด้วย นอกจากนี้ส่วนประกอบของการเทศน์มหาชาติ เช่น การตกแต่ง ศาลาวัดให้เหมือนป่าเขาในเขาวงกต จะประดับประดาด้วยต้นอ้อย ต้นกล้วย ผลไม้อื่น ๆ เมื่อเสร็จพิธีการเทศน์มหาชาติแล้ว พระ เณร และเด็กวัดจะนำไปปลูกตามลานวัด มีผลกินได้ตลอด ฤดูกาล แสดงถึงการให้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

นอกจากนี้แล้วในปี พ.ศ. 2548 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยได้คัดเลือกจังหวัด อุตรดิตถ์เป็นจังหวัดนำร่องให้ทุก ๆ ตำบลในจังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 67 ตำบล สามารถให้ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนรู้จักการสืบค้น หาแหล่งข้อมูลความรู้ด้วยระบบข้อมูล ข่าวสาร ดังนั้นการสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดีในองค์การบริหาร ส่วนตำบล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จะเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสืบค้นได้โดยตลอด รวมทั้งจะเป็นต้นแบบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดต่าง ๆ ในเขตภาคเหนือตอนล่าง และของประเทศด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวโดยสังเขปนี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาและวิจัยการสร้างบทเรียน สำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดีในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดี ในองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (The 80/80 Standard)
2. เพื่อประเมินผลความคิดเห็นการใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดี ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุตรดิตถ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. จะได้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดีในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. จะได้รูปแบบที่ดี และเป็นแนวทางให้องค์การส่วนท้องถิ่นจังหวัดอื่น ๆ นำภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับการบริหารองค์กร
3. จะเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ไขการบริหารงานในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานระดับท้องถิ่นตลอดจนระดับชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะใช้หลักการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) หรือเรียกว่า ธรรมาภิบาล เป็นตัวป้องกัน โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นตัวอย่าง ประสมประสานให้เกิดภาพพจน์ที่ชัดเจนที่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารจัดการที่ดี 6 ประการ คือ

1. หลักนิติธรรม
2. หลักคุณธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักความมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาและวิจัยเฉพาะสมาชิกสภา ประธานสภา รองประธานสภา และ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์ทั้งหมด จำนวน 60 อบต.

สมมุติฐานของการวิจัย

บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง การบริหารจัดการที่ดีในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างขึ้น มีผลการเรียนหลังเรียนบทเรียนสูงกว่าก่อนเรียน บทเรียนที่นัยสำคัญ .01

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) หมายถึง การปกครองที่ดีมีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โปร่งใส เป็นแบบประชาธิปไตยที่ดี สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน บางทีเรียกว่า "ธรรมาภิบาล"

การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง แนวคิดที่รัฐบาลส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือการบริการสาธารณะบางเรื่อง ภายในขอบเขตของแต่ละท้องถิ่น หรือโอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐไปให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล (The Tambon Administration Organization) หมายถึง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยหลายหมู่บ้านรวมกันเป็นตำบล มีหน้าที่บริหารด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ในตำบลนั้น ๆ จะมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากหมู่บ้านละ 2 คน เป็นสมาชิกสภา มีประธานสภา และคณะกรรมการบริหารองค์การ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (The Local Wisdom) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ
อันเกิดจากการสร้างสรรค์ประสบการณ์จากบรรพบุรุษ การแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิต
ประจำวันอันชาญฉลาด เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติ
ตลอดจนความเชื่อต่าง ๆ สามารถประยุกต์ใช้ในความเป็นอยู่อย่างสันติสุข

บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) หมายถึง บทเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้
สามารถศึกษาด้วยตนเอง มีขั้นตอนการสอน การฝึกและคำเฉลย เพื่อให้ผู้ศึกษาหาความรู้เข้าใจ
ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (The Standard) หมายถึง

80 ตัวแรก คือ ร้อยละ 80 ที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำแบบฝึก
ถูกต้องโดยเฉลี่ยได้ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง คือ ร้อยละ 80 ที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำ
แบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนสำเร็จรูปได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยได้ร้อยละ 80